

имате въ джоба си. И Толстой казваше, че може безъ пари, но се качваше на треноветѣ и пжтуваше съ тѣхъ. Ако ние възприемемъ това положение, че може безъ пари, тогава не трѣбва да се качваме на никакви тренове, на никакви коли, все пѣшъ трѣбва да ходимъ. Тогава и безъ обуца трѣбва да ходимъ, а да носимъ само това, което сами можемъ да си направимъ. Толстой като проповѣдваше това, влѣзе въ едно противорѣчие. Ние можемъ безъ пари, но паритѣ трѣбва да се замѣстятъ съ друго нѣщо. Като казвамъ, че можемъ безъ пари, то ще бѣде само тогава, когато сърцата на хората се обсебятъ съ Божествената Любовь. Любовьта трѣбва да служи като размѣнна монета. Какво значи да работимъ безъ пари, и любовьта да бѣде размѣнна монета помежду ни? Да допуснемъ, че ти дойдешъ въ моя домъ да работишъ безъ пари и отъ любовь. Тогава азъ ще ти кажа: братко, благодаря ти за Божиата Любовь, която прояви къмъ мене, отъ сега ти имашъ моята любовь и азъ ще кажа на всички мои приятели да ти услужатъ. Ето размѣнната монета. Еди-кой си господинъ трѣгва за Америка и нѣма познатъ нигдѣ-никого. Веднага азъ кажа едно слово на единъ мой приятель, и той го приеме, настави, прѣгледа. Кажа му: приятелю, нагледайте този човѣкъ, дайте му безплатенъ билетъ, дайте му храна, дайте му всичко, отъ каквото има нужда. И такъвъ единъ човѣкъ може да мине свободно отъ единия край на свѣта до другия безъ пари — всѣки ще му услужи. Но кога? — Когато тази любовь изпълни сърцата ни.

Та, не е лошо, когато тия противорѣчия сж-